

03 Kapitola

Dva dny před začátkem mise se Marcus přesunul ze svého domova na základnu, aby si celou akci předem naplánoval. Dělat to nemusel, celý program totiž dostali již dávno připravený, ale vyhovovalo mu to. Měl čas projít si všechny podklady, které o planetě od úředníků dostal, a mezitím nasával vojenskou atmosféru.

Po třech ztracených hodinách, kdy byl zahloubaný ve spisech, se rozhodl pro krátkou procházku. Brýle na čtení odložil do pouzdra, zhasl stolní lampičku a otevřel úzkou skříň. Krátce pohlédl na rodinnou fotku, na níž pózoval o poznání mladší Pike s diplomem z akademie, zatímco ho starší muž, jeho zesnulý otec, držel hrdě kolem ramen. Jakmile vedle sebe zahlédl Jima, popadl sako, skříňku zabouchl a vyšel z malé kóje. Dlouhou chodbou se vydal přímo k výtahu, který ho svezl až do přízemí.

Jen co se otevřely dveře, ofouknul ho vítr se zrnky písku pocházejícími z přilehlých volejbalových hřišť, jež si našla přístup i do přízemní haly. Upravil si krátké vlasy a zamířil do otevřeného prostoru vojenské základny.

Zapřemýšlel, kam se dneska vydá. Nechtěl jen tak nehybně stát uprostřed nádvoří. Nakonec se rozhodl, že zkontroluje kadety. Nechodil se jim smát, začínal na stejném místě jako oni, ale rád sledoval své budoucí bratry ve zbrani.

Čím blíž byl ubikacím, tím více zetvčáka – zástupce velitele čety – slyšel.

Jakmile prošel okolo stěny, zástupce velitele si ho všiml a ukázkově zasalutoval. Kadeti udělali to samé, ale s o poznání horším výsledkem.

„Pokračujte,“ pokynul mu Pike.

„Jawohl!“ odpověděl dvoumetrovy zástupce. Za tmavými vlasy a drsnáckým výrazem se ovšem skrývala něžná povaha. Pocházel z území bývalého Německa a jednou za čas mu omylem uteklo slovo z jeho rodného jazyka. „Soldaten... vojáci,“ opravil se a pokračoval, „teď se trochu proběhneme. Čelem vzad!“

Převážná část kadetů se otočila, ale pár z nich to nepochopilo, srazilo se čely a celá formace se rázem rozpadla.

„Vy nevíte, jak se dělá čelem vzad? To si snad ze mě děláte káku, nein?“ rozčilil se zástupce velitele. „Všichni na zem! Ukažte mi padesát ukázkových kliků!“

Zatímco kadeti klikovali, zástupce je sledoval přísným pohledem. Vypadal přitom, jako by to trénoval každé ráno před zrcadlem.

„Gut, zkusíme to ještě jednou,“ rozkázal, když všichni vstali. „Čelem vzad!“

Tentokrát se to kadetům podařilo a společně se zástupcem se rozeběhli.

Zástupci velitele čtyři Oscarovi, když byl ještě kadet, se za jeho německý přízvuk na akademii posmívali. Šikana však přestala, jakmile noční hlídka našla tři muže v bezvědomí s polámanými žebry. Nikdo nic oficiálně neprozradil, ale všem bylo jasné, co se stalo, a tak si musel Oscar odpykat kázeňský trest šesti měsíců jako pomocná síla v nemocnici.

Za celou dobu tam zahlédl pár nepěkných věcí, na které by raději zapomněl. Tehdy ho potkal Pike. Oscara mu přidělili, aby mu po celou dobu rekonvalescence pomáhal s rehabilitací. Major si ho díky jeho povaze oblíbil. Věděl, že to ten mladík s prořízlou pusou jednou někam dotáhne.

Marcus je chvíli sledoval a pak se vydal svým směrem. Vzhledem k tomu, že mu vyhládlo, zamířil přímo do nedaleké kantýny. To, co na vojenských základnách vařili, se často ani nedalo pozřít. Avšak jak hodnost člověka stoupala,